

РЕШЕНИЕ

№ 3787

гр. София, 08.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2623** по описа за **2023** година докладвано от съдия Геновева Йончева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“, чрез юрк. Д. Д., срещу решение от 03.02.2023 г., постановено по НАХД № 9905/2022 г. на Софийския районен съд, НО, 13 състав, с което е отменен Електронен фиш за налагане на имуществена санкция на „Виктория Транс – 2007“ ЕООД, за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата (ЗП).

С доводи за неправилност, поради нарушение на материалния закон, касаторът претендира отмяна на първоинстанционното съдебно решение и моли за потвърждаване на процесния електронен фиш.

Ответникът – „Виктория Транс -2007“ ЕООД, в депозиран отговор на касационната жалба и в съдебно заседание, поддържа становище за неоснователност на касационното оспорване. Не претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. – ГРАД, IX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, намира

следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, с оглед на което е допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

Съставът на районния съд, след анализ на събраните в хода на съдебното следствие писмени доказателства, е установил от фактическа страна, че на 25.02.2021 г. в 11:20 ч. посредством електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 ЗП, с устройство № 10182, намиращо се на път А-6, 50+427, било установено, че пътно превозно средство – товарен автомобил М. 4141К АКТРОС, с рег. [рег.номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 41 000 кг., брой оси 4, екологична категория ЕВРО 4, без ремарке, собственост на „Виктория Транс – 2007“ ЕООД, се е движило в [община], по път А-6 км 50+427, с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС не е заплатена дължимата такса по чл.10, ал. 1, т. 2 ЗП, т.к. ППС няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването.

Горната фактическа обстановка районният съд е установил въз основа на събраните в хода на съдебното следствие писмени и веществени доказателства и доказателствени средства – 2 бр. снимки, писмено становище от Интелигентни Трафик системи, справка за нарушения, писмено становище от юрисконсулт от сектор „Контрол и правоприлагане“ – С. – Национално тол управление към Агенция „Пътна инфраструктура“ доказателствени записи по нарушението, тристранен договор № 14534.

За да отмени електронния фиш решаващият състав на СРС е приел, че същият не отговаря на изискванията на закона, тъй като в него не е посочен по ясен и недвусмислен начин лицето, което е извършило твърдяното нарушение и нарушените разпоредби. Прието е, че с цитираните правни норми в електронния фиш – чл. 139, ал. 7 ЗДвП и чл. 102, ал. 2 ЗДвП, се създават задължения за различни субекти – за водач на МПС и за собственик на МПС. Изложени са съображения за неправилно посочване на санкционната разпоредба, което задълбочавало противоречието относно субекта на твърдяното нарушение.

Настоящият касационен състав напълно споделя изводите на СРС и счита издадения електронен фиш за незаконосъобразен.

С ЕФ №[ЕГН]/25.02.2021 г. „Виктория Транс – 2007“ ЕООД е санкционирано за нарушение на чл. 139, ал. 5 и ал. 7, вр. чл. 102, ал. 2 ЗДвП. На основание чл. 179, ал. 3а, вр. с чл. 187а, ал. 1 и ал. 2, т. 2 от с.з. му е наложена имуществена санкция в размер на 1 800 лв.

Съгласно чл. 139, ал. 5 ЗДвП движението на пътни превозни средства по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, се извършва след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата. Алинея 7 на цитираната разпоредба предвижда, че водачът на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата е длъжен преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да закупи маршрутна карта за участъците от платената пътна мрежа, които ще ползва, или да изпълни съответните задължения за установяване на изминатото разстояние и заплащане на дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, освен когато тези задължения са изпълнени от трето лице.

Според чл. 102, ал. 2 ЗДвП собственикът е длъжен да не допуска движението на пътно

превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата според категорията на пътното превозно средство. Ако в свидетелството за регистрация е вписан ползвател, задължението се изпълнява от него.

Съгласно чл. 179, ал. 3а ЗДвП водач, който управлява пътното превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на Закона за пътищата, за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата, съобразно категорията на пътното превозно средство, се наказва с глоба в размер 1800 лв.

Разпоредбата на чл. 187а, ал. 1 ЗДвП предвижда, че при установяване на нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3б в отсъствие на нарушителя се счита, че пътното превозно средство е управлявано от собственика му, а в случаите, в които в свидетелството за регистрация на пътното превозно средство е вписан ползвател - от ползвателя, освен ако бъде установено, че пътното превозно средство е управлявано от трето лице. Алинея 2 гласи, че ако собственикът на пътното превозно средство е юридическо лице или едноличен търговец, за допускане движението на пътното превозно средство, без да са изпълнени задълженията по установяване размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, на собственика се налага имуществена санкция, както следва: 1. по чл. 179, ал. 3 - в размер 300 лв.; 2. по чл. 179, ал. 3а - в размер 1800 лв.; 3. по чл. 179, ал. 3б - в размер 2500 лв.

В конкретния случай наказващият орган е допуснал смесване на различни състави на нарушения при посочване на правната квалификация на нарушението, като са посочени норми, относими само по отношение на физически лица - чл. 139, ал. 7, чл. 179, ал. 3а, чл. 187а, ал. 1 ЗДвП, и такива, които се отнасят за ЮЛ и ЕТ - чл. 102, ал. 2 и чл. 187а, ал. 2, т. 2 ЗДвП. Правилно СРС е приел, че не става ясно кое е санкционираното лице и правното основание за налагането на конкретната санкция.

Разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 6 ЗАНН наказателното постановление трябва да съдържа законните разпоредби, които са били нарушени виновно. Прецизното посочване на правната квалификация на твърдяното нарушение е гаранция за законност и за правото на защита на привлеченото към наказателна отговорност лице. Посочването на взаимоизключващи се разпоредби в правната квалификация накърнява правото на защита на адресата на НП, тъй като го поставя в невъзможност да разбере какво е правното основание за налагането на съответната санкция.

В процесното наказателно постановление по недопустим начин са посочени състав на нарушение, който може да бъде извършен единствено от физическо лице – чл. 139, ал. 7 и чл. 179, ал. 3а ЗДвП, като едновременно с това са посочени и норми, уреждащи налагането на имуществена санкция по отношение на собственик на МПС – юридическо лице.

С оглед изложеното решението на СРС се явява правилно, като при постановяването му не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, а материалния закон е приложен правилно. Не са налице касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1 НПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1-во АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 03.02.2023 г., постановено по НАХД № 9905/2022 г. на Софийския районен съд, НО, 13 състав.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.